
V celjskem gledališču nagovarjajo le maske

RA SLOVENIJA 1, 06.11.2016, **DOGODKI IN ODMEVI**, 15.49

Na odru **Slovenskega ljudskega gledališča Celje** je bila sinoči premiera avtorskega projekta **Branka Završana** Dej, ne govor. Aleksandra Saška Gruden.

ALEKSANDRA SAŠKA GRUDEN: Kako lahko gledališče še nagovori gledalca? V **Slovenskem ljudskem gledališču Celje** so se odločili, da vzpostavijo novo obliko, avtorski projekt članov ansambla. Namesto obrazov, mimike in glasov so tokrat gledalce nagovorile maske, neme in navidez mrtve, toge vendar še kako žive in glasne. Izdelal jih je Donato Sartori. Pravzaprav je govorilo celotno telo, vsak gib, premik, odnos, ki se je vzpostavil. Igralci poleg **Branka Završana**, ki je tudi režiser in avtor koncepta, če Lučka Počkaj, Minca Lorenci in Aljoša Koltak, vsak s svojo masko, ki je v celoti zakrivala obraz in je s specifično nepremikajočo mimiko z značilnim izrazom predstavljala karakter, so v postavitvah v prostoru odra pripovedovali različne zgodbe o naklonjenosti, vdanosti, pričakovanjih, nestrinjanju v strahovih, pri tem sta jih podpirala glasba in zvok, delo Boštjana Lebana, ki sta pripovedovala s svojo dinamiko in sooblikovala dogodke v čakalnici, na letališču, med starostniki in druge, ki sestavljajo vsak dan življenja. Čeprav je gledališkemu prostoru izostal glas, so ga zapolnili gib in glasba, ter gledalec s svojo sposobnostjo povezovanja podob, domišljijo in pozornim spremljanjem. Tako je nastala premišljena premetanka zgodb, ki je morda za igralce izziv, posebej, ker so nosili neme maske, vendar se je ta izkazala za obvladljiv in kreativen izraz poln iskrivih vzpostavitvev in čustvenih interakcij.